



ಭಾವು ಪತ್ತಾರ್

ಇಂದ್ರನ ಅಹಂಕಾರ ಆನೆಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪುರಸ್ಕಾರ

■ **ಮಾರ್ಪಳ್ಳಿ ಆರ್. ಮಂಜುನಾಥ್**

ಯಾರೇ ದುರಾಹಂಕಾರದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಮಗೆ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತಿ ದೇವೇಂದ್ರನ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಪದ್ಮಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ದೇವೇಂದ್ರನು, ಸುರಸುಂದರಿ ರಂಭೆ, ಅಪ್ಸರೆಯೊಂದಿಗೆ ಐರಾವತದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸುಂದರಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ, ದೇವೇಂದ್ರ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಅರಿವೇ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಂಗೋಟಿ ಎನಿಸಿದ ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿಗಳು ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಂದರು. ಐರಾವತದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿದರು.

‘ಓಹೋ ದೇವಲೋಕದ ಅರಸ ದೇವೇಂದ್ರ ಎದುರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯ್ತು. ನನಗೆ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ದೇವರು ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ನೀಡಿರುವ ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ನೀಡಿದರೆ, ಇಡೀ ದೇವಲೋಕದೊಂದಿಗೆ, ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು.

ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿಗಳು ‘ಎಲೈ ದೇವೇಂದ್ರ ನಿಲ್ಲು’ ಎಂದರು. ಆನಂದದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ ದೇವೇಂದ್ರನು, ದೂರ್ವಾಸರನ್ನು ನೋಡಿದನು. ‘ಅಯ್ಯೋ ಏನೋ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡುವಾಗ ಅಡ್ಡ ಬಂದಂತೆ’ ಈ ಸಿಡುಕು ಮುನಿ ಬಂದನಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಆದರೂ ತೋರ್ಪಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಋಷಿವರ್ಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಎಂದನು.

ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಗಳು ‘ಎಲೈ ದೇವೇಂದ್ರನೇ, ನಾನು ಈಗ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನೀನು ಎದುರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯ್ತು. ನನಗೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಪ್ರಸಾದ ರೂಪವಾಗಿ ಈ ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ನೀನು ತೆಗೆದುಕೋ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹಮಾನ್ವಿತವಾದ ಪ್ರಸಾದ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಆ ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ತೋರಿಕೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತ ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ದೇವೇಂದ್ರನು, ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಗಳು ಅತ್ತ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ರಂಭೆಯ ಎದುರಿಗೆ, ‘ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿ, ನನ್ನಂತಹ ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತಿಗೆ ಈ ಹೂವನ್ನು

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ’ ಎನ್ನುತ್ತ ದುರಹಂಕಾರದಿಂದ ಆ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ತನ್ನ ಐರಾವತದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎಸೆದನು.

ಆ ಕೂಡಲೇ ಐರಾವತ ಆನೆಯು, ಇಂದ್ರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಯಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ನಂತರ ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿಯು, ತನ್ನ ಮೈ ಕೊಳೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನ್ನು ತನ್ನ ಕಾವಲಿಗಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಳು. ತಪಸ್ಸಿಗಂದು ಹೊರಹೋಗಿದ್ದ ಶಿವನಿಗೂ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಕನಿಗೂ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಶಿವನ ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಕನ ತಲೆಯು ಕಡಿದು ಬಿತ್ತು.

ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪಾರ್ವತಿಯಿಂದ, ತಲೆ ಕಡಿದಿದ್ದು ತನ್ನ ಮಗನೆಂದು ಶಿವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಲೆ ಹಾಕಿದ ಜೀವಿಯ ರುಂಡವನ್ನು ತರಲು ಶಿವನು ತನ್ನ ಗಣಗಳಿಗೆ ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಗಣಗಳು ಜೀವಿಯ ರುಂಡವನ್ನು ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಲಗಿದ ಐರಾವತ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಐರಾವತ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಲೆ ಹಾಕಿ ಮಲಗಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ಶಿವಗಣಗಳು ಐರಾವತದ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಶಿವನಿಗೆ ತಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು.

ಶಿವನು ಆನೆಯ ರುಂಡವನ್ನು ಬಾಲಕನ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿ, ತನ್ನ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸುವಾದ ನೀರನ್ನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ಬದುಕಿಸಿದನು.

ಪಾರ್ವತಿ ಪುತ್ರನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಗಜಮುಖನಾಗಿ ಎದ್ದುಕುಳಿತನು. ಎಲ್ಲ ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳು, ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಪಾರ್ವತಿ ಪುತ್ರನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಇರಲಿ ಮೊದಲು ಈ ಗಜಾನನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಫಲ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಿಷ್ಫಲವೆಂದು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಘೋಷಿಸಿದರು.

ದೇವೇಂದ್ರನು ಯಾವ ದುರಹಂಕಾರದಿಂದ, ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಯಾವ ಆನೆಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎಸೆದಿದ್ದನೋ, ಅದೇ ಆನೆಯ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸದಾ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ತಲೆಬಾಗಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಅದೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಸಾದದ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದರೇ, ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟೋ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ಥಾನ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ? ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು?